

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-21/2021-92

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, sudac toga suda Nikola Raguz kao sudac pojedinac u pravnoj stvari tužitelja Katarine Horvat Jurjec iz Sesveta, Šašinovec, Ivana Grande 118, OIB 70675701703, koju zastupa odvjetnik Krešimir Ćurković iz Zagreba, protiv tuženika HOK-osiguranje d.d. iz Zagreba, Capraška ulica 6, OIB 00432869176, koje zastupa odvjetnica Iva Pezić iz Zagreba, poradi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave 2. lipnja 2026. godine, u nazočnosti zamjenika opunomoćenika stranaka, dana 10. srpnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku HOK-osiguranju d.d. iz Zagreba platiti tužitelju Katarini Horvat Jurjec iz Šašinovca 3.568,00 eura s zateznim kamatama od 7. srpnja 2020. godine do isplate, te naknaditi trošak parničnog postupka od 5.691,76 eura s zateznim kamatama od 10. srpnja 2026. godine do isplate, do 31. prosinca 2022. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena i od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a u roku od 15 dana.

II Odbija se dio tužbenog zahtjeva od tužitelja Katarine Horvat Jurjec u svoti od 1.077,30 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 7. siječnja 2021. godine tvrdi da se je 12. rujna 2019. godine dogodila se prometna nesreća u Zagrebu, na križanju ulice Kneza Branimira,

Osječke ulice, Ulice Trnava, koju je prouzročio osiguranik tuženika, Dominik Bošnjak upravljajući osobnim automobilom registarske oznake ZG 3194-GN, a koje je bilo na dan štetnog događaja osigurano kod tuženika policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti. Osiguranik tuženika upravljao je nedopuštenom i neprilagođenom brzinom južnim kolnikom ulice Kneza Branimira iz smjera zapada u smjeru istoka, te dolaskom do raskrižja ulice Kneza Branimira, Osječke ulice, te ulice Trnava, nije zaustavio svoje vozilo na znak crvenog svjetla, već je nesmanjenom i nedopuštenom brzinom ušao u raskrižje na znak crvenog svjetla uslijed čega je sa svojim prednjim dijelom vozila naletio na vozilo reg. oz ZG 7389-GC, a potom i na druga vozila koja su stajala na sjevernom kolniku ulice Kneza Branimira među kojima je bilo i vozilo reg. oz. ZG 6445-HC kojim je upravljala tužiteljica. Tužiteljica je u prometnoj nesreći zadobila tjelesne ozljede koje su dovele do povrede slobodnog razvoja vlastite osobnosti i do povrede zdravlja. Tužiteljica je u prometnoj nesreći zadobila niz tjelesnih ozljeda; trzajnu ozljedu vrata, natučenje glave, natučenja ramena, prsišta i drugih dijelova tijela. Uslijed zadobivenih ozljeda provela je dugotrajno liječenje, trpila je velike neugodnosti tijekom liječenja, radiološka zračenja, imobilizacija, česti posjeti liječnicima i slično. Došlo je do privremenog gubitka radne sposobnosti, te je došlo do ozbiljnog narušenja kvalitete života. Nakon završenog liječenja zaostale su trajne posljedice u vidu neuroloških poremećaja u vratu i rukama, ograničenim i bolnim pokretima vratne kralježnice, glavobolje, nesanice, te razni bolovi pri promjeni vremena i prisilnim položajima tijela. Tužiteljici je bila potrebna tuđa pomoć druge osobe kroz duže vrijeme, za obavljanje osnovnih životnih potreba. Tužiteljica ističe i druge okolnosti slučaja i posljedice, a osobito: 1. potreba za liječenjem, 2. potreba za lijekovima, 3. potreba za mirovanjem, 4. potreba za tuđom pomoći za obavljanje osnovnih životnih funkcija, 5. trpljenje dugotrajnih i jakih fizičkih bolova, 6. trpljenje dugotrajnog i jakog straha, koji strah trpi i dan danas, 7. teže oštećenje funkcije ruku i vrata, 8. duševne boli, 9. gubitak kvalitete života. Prema odredbama čl. 22. Ustava RH, čovjekova je osobnost nepovrediva, što znači da mu se jamči pravo na slobodan razvoj vlastite osobnosti. Sudska zaštita odnosi se na zaštitu svih pripadajućih, bioloških, duševnih i socijalnodruštvenih čovjekovih osobina, što znači da je zdravlje temelj slobodnog i neovisnog razvoja vlastite osobnosti, slijedom čega, posljedice povrede zdravlja dovele su do povrede na slobodan i neovisan razvoj vlastite osobnosti. Osobnost, personalitet, čovjeka odnosi na sam život, zdravlje, čast i ugled, vlastitu sliku o samom sebi, emocije, talentiranost, inteligencija, kao i sve ostalo što zajedno čini ukupnost psiho-socijalnog stanja. Prema odredbi čl. 19. ZOO-a, zdravlje je pravo osobnosti, neimovinsko dobro, koje uživa pravnu zaštitu. Ono je nepovredivo, neotuđivo, pravno priznato, te mu se pruža sudska zaštita. Prema odredbama čl. 19., 1046., te čl. 1100. ZOO-a tužiteljica zbog povrede prava zdravlja ima pravo na novčanu naknadu štete. Pored trajne povrede fizičkog, duševnog, te socijalnog integriteta tužitelj trpi duševne boli, strah, fizičke boli te naruženost. Radi navedenog, tužiteljica potražuje, s osnova neimovinske štete iznos od 30.000,00 kuna, uvažavajući težinu povrede, okolnosti slučaja, jačinu i trajanje duševnih boli, fizičkih boli, straha, te stupanj oštećenja zdravlja u sva tri njegova segmenta, povreda tjelesnog, duševnog i socijalnog integriteta. Tužiteljica trpi i imovinsku štetu u vidu potrebe za tuđom pomoći i njegom, te s osnova imovinske štete za tuđu pomoć za razdoblje od ozljeđivanja pa ubuduće potražuje iznos od 5.000,00 kuna. Tužiteljica se obratila tuženiku u mirnom postupku, međutim, stranke nisu uspjele riješiti spor. Slijedom toga zahtijeva:

"Nalaže se tuženiku HRVATSKOJ OSIGURAVAJUĆOJ KUĆI D.D., Zagreb, Capraška ulica br. 6, OIB 00432869176 isplatiti tužiteljici KATARINA HORVAT JURJEC, iz Sesveta, Kašinski odvojak 15, OIB 72604923764 iznos od 35.000,00 kuna tj 4.645,30 eura s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 07.07.2020. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te prouzročeni trošak postupka s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku 15 dana." Podneskom od 18. veljače 2026. godine zahtijeva 3.568,00 eura za neimovinsku štetu i 400,00 eura za imovinsku štetu ili ukupno 3.968,00 eura s istim kamatama i troškovima.

2. Tuženik osporava bilo kakvu odgovornost osobe koja je upravljala vozilom osiguranim kod tuženika za nastanak štete. Predmetna nezgoda u kojoj je oštećeno vozilo u vlasništvu tužiteljice dogodila se na način da nije utvrđeno tko je prošao kroz crveno svjetlo na semaforu – da li Dominik Bošnjak koji je upravljao vozilom reg. oznake ZG 3194 GN osiguranim kod tuženika ili pak Kasumović Amir koji je upravljao vozilom ZG 7389 GC osiguranim kod Izvor osiguranje d.d. U navedenoj nezgodi tužiteljica je sudjelovala u svojstvu vozača vozila ZG 6445 HC te ne predstavlja treću osobu pa da bi ovdje tuženik bio u obvezi istoj nadoknaditi štetu. Stoga nisu osnovani navodi da bi osiguranik tuženika bio krivac za nezgodu, štoviše, isti iskazuje kako je upravo vozilo reg.oznaka ZG 7359 GC prošlo kroz crveno svjetlo na semaforu i udarilo njegovo vozilo radi čega je isti odbačen na još jedno vozilo te je došlo do lančanog sudara, u kome je on teško ozlijeđen te je bio hospitaliziran. Protiv Dominika Bošnjaka podneseno je izvješće o počinjenom prekršaju iz čl. 163 st.1. ZSPC-a, dakle zbog nekorištenja sigurnosnog pojasa tijekom vožnje, a ne uzrokovanja prometne nezgode. Iz Zapisnika o očevidu a koji je javna isprava također proizlazi da se temeljem izvršenog očevida i temeljem obavljenih razgovora sa svjedocima nije moglo utvrditi tko je odgovoran za izazivanje prometne nesreće pa je predmet pohranjen u evidenciju. Ujedno tuženik ima saznanja da su događaju prisustvovali i očevici Benjamin i Kristijan Milikić pa predlaže sudu da i njih pozove na adrese koje se nalaze u predmetu MUP-a. Također tuženik ima saznanja da njegov osiguranik Dominik Bošnjak tuži povodom ove iste prometne nezgode Izvor osiguranje d.d. (danas Generali osiguranje d.d.) budući smatra da je prometnu nezgodu prouzročio Kasumović Amir prošavši kroz crveno svjetlo na semaforu s vozilom reg.oznaka ZG 7389 GC pred ovim sudom i da se parnica vodi pod brojem Pn-598/20 pa predlaže sudu izvršiti službenim putem uvid u navedeni predmet jer je moguće da je u istom već provedeno prometno vještačenje na okolnost uzroka nezgode i utvrđenja krivca za istu. Stoga, a budući tužiteljica u ovome predmetu nema status treće osobe jer je upravljala vozilom koje je također sudjelovalo u nezgodi te osiguratelji vozila ne odgovaraju po načelu solidariteta, već po kriteriju krivnje, na istoj je teret dokaza da bi upravo osiguranik tuženika prošao kroz crveno svjetlo na semaforu i uzrokovao prometnu nezgodu. U konkretnom slučaju radi se o pojedinačnoj odgovornosti svakog od vlasnika tj. vozača vozila, odnosno

osiguravajućih društava koje pokrivaju njihovu odgovornost po načelu krivnje iz čl. 1049 ZOO-a, te svatko odgovara u okviru svoga doprinosa. Na navedenu okolnost citiramo i praksu Vrhovnog suda RH Rev-x-871/14 od dana 5.1.2016.g. u kojoj Vrhovni sud zauzeo jasan i nedvojben stav o tome tko je treća osoba i kako se u konkretnim slučajevima odgovara (kada po principu solidariteta a kada po principu krivnje).

Navedenoj odluci prethodila je tzv. izvanredna revizija s pitanjem ; Da li imatelji (vlasnici/vozači) motornih vozila odgovaraju solidarno (bez obzira na krivnju) za štetu imatelju (vlasniku/vozaču) još jednog vozila koje je također sudjelovalo u predmetnoj prometnoj nesreći posebno u situaciji kada se odgovornost svakog pojedinog sudionika može utvrditi ??? Vrhovni sud zauzima stav da odgovor na navedeno pitanje ovisi o tome tko se smatra trećom osobom... Odredbama ZOO nije definiran pojam treće osobe. Analizom sudske prakse ovog suda kao i dostupne prakse drugostupanjskih sudova utvrđeno je da niti tim odlukama nije definiran pojam „treće osobe“ na pozitivan način (jasnim određivanjem kruga osoba koje se smatraju trećim osobama). Međutim ova analiza pokazuje, što je iz brojnih sudskih odluka vidljivo, tko se smatra trećom osobom u pojedinim slučajevima (primjerice to su pješaci, suvozači i sl.) a tko se ne smatra trećom osobom (primjerice., vlasnici vozila koja su sudjelovala u štetnom događaju, te osobe koje su ovlašteno ili neovlašteno upravljale tim vozilima). Stoga, prema pravnom shvaćanju ovoga suda „treća osoba“ je ona osoba (oštećenik) kojoj je šteta prouzročena događajem u kojem su sudjelovala najmanje dva motorna vozila u pokretu, a koja nije vlasnik, neovlašteni korisnik motornog vozila ili osoba zadužena u vezi s pogonom kojeg od motornih vozila koja su u tom događaju sudjelovala. Ako je dakle osoba u bilo kojem od svojstava u vezi s motornim vozilom koje je sudjelovalo u štetnom događaju, ona se ne može smatrati trećom osobom, pa se na nju neće primijeniti pravila o solidarnoj odgovornosti preostalih sudionika u štetnom događaju (čl. 178.st.4 ZOO-a) već pravila o odgovornosti po načelu krivnje (čl. 178 st.1,2 i 3 ZOO-a) . Tuženik osporava i visinu neimovinske i imovinske štete nastale tužiteljici, budući je iz medicinske dokumentacije evidentno da je ista blaže tjelesno ozlijeđena (trzajna ozljeda VK te natuci leđa i ramena) a koje ozljeđivanje ne opravdava dosudu iznosa od 35.000,00 kn, kao što niti iznos od 5.000,00 kn nije primjeren duljini i broju sati koji su joj bili potrebni za pružanje tuđe pomoći i njege. Slijedom navedenog tuženik predlaže da sud nakon provedene glavne rasprave odbije tužiteljicu s tužbenim zahtjevom i obveže ju na naknadu parničnog troška zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

3. Sud je proveo dokaz uvidom u potvrdu PU Zagrebačke od 15. listopada 2019. s crtežom mjesta događaja i podacima o radu semaforskih uređaja, liječničke isprave za tužitelja, račun KB Dubrava od 13. rujna 2019., odštetni zahtjev i tuženikov odgovor od 26. kolovoza 2020., izjava tuženikova osiguranika od 27. rujna 2019. s podacima o prometnoj nezgodi, crtež mjesta događaja i fotografije prometne nezgode, preslušao tužitelja te svjedoke Anu i Ivana Čeovića, Šteficu Štrok, Dominika Bošnjaka, Benjamina Miličića, Kristijana Miličića, Antuna Tina Brišara, Amira i Martinu Kasumović, odredio očevid i prometno vještačenje te dopunski

pribavio podatke o radu semafora na predmetnom raskrižju i odredio liječničko vještačenje, dočim nalaz i mišljenje koji je tuženik priložio uz podnesak od 30. siječnja 2024., a izradio ga je sudski vještak Berislav Šimunović u ovosudnom postupku Pn-1806/2020, u postupku po tužbi ovdje svjedoka Antuna Tina Brišara protiv HOK osiguranja d.d. i Generali osiguranja d.d. kao tuženika nije posebice ocjenjivan jer je izrađen za potrebe tog drugog sudskog postupka, a stranke se nisu dogovorile da bude ocijenjen kao dokaz u ovom postupku, sve primjenom načela neposrednosti izvođenja dokaza, neovisno o tome što je riječ o istomu štetnom događaju.

4. Tužbeni zahtjev je djelomice osnovan.

5. Kako je tužitelj podneskom od 18. veljače 2026. godine smanjio tužbeni zahtjev u odnosu na onaj iz tužbe, a tuženik se podneskom od 25. veljače 2026. protivio tom smanjenju kao djelomičnom povlačenju tužbe to je sud odlučivao o tužbenom zahtjevu postavljenom u tužbi.

6. Prijeporna je odgovornost.

7. Nije prijeporno da je tužitelj upravljao svojim vlastitim vozilom te se nalazio u povorci vozila na crvenom svjetlu na semaforu za svoj pravac kretanja, kada je na njezino vozilo naletjelo ono tuženikova osiguranika, svjedoka Bošnjaka i to s kolnika iste ceste za suprotni pravac kretanja, jer se je to svjedokovo vozilo sudarilo s vozilom svjedoka Amira Kasumovića te je tako tužitelj postao sudionik prometne nezgode po odredbi čl. 2, st. 1., t. 65. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (NN 67/08-145/24), a samim tim se primjenjuje odredba čl. 1072. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23), a ne odredba čl. 1069. istoga potonjeg Zakona tj tužitelj nije treća osoba, premda ni na koji način nije doprinijela nastanku štetnog događaja, tim više što sud prihvća dio njenog iskaza da je bila vezana sigurnosnim pojasom, kao životnog i uvjerljivog, a ni tuženik nije tvrdio niti dokazivao suprotno, osim što se je zatekla na putanji kojom je letjelo vozilo svjedoka Bošnjaka.

8. Naime, svima provedenima pisanim i usmenim dokazima je utvrđeno da je tužitelj upravljao svojim vozilom poštujući sve prometne propise sukladno odredbama čl. 58-62. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, a jedini razlog zbog čega dokazuje tuženikovu odgovornost jest činjenica da su vozila svjedoka Bošnjaka i Kasumovića koji su sudjelovali u izravnom sudaru i to na suprotnom kolniku ove ulice, bila osigurana kod različitih osiguravatelja glede obvezne automobilske odgovornosti.

9. Nalazom i mišljenjem pometenog vještaka od 8. prosinca 2023. godine je utvrđeno da je vozilo osiguranika tuženika je svojim prednjim desnim dijelom naletjelo na prednji desni dio vozila svjedoka Kasumović pri čemu je kut među vozilima u trenutku sudara iznosio oko 130-140 stupnjeva dok je u nastavku vozilo osiguranika tuženika naletjelo na zaustavljeno vozilo tužiteljice te zaustavljena vozila svjedoka Čeović i Brišar. Mjesto sudara vozila osiguranika tuženika i svjedoka Kasumović, gledano u smjeru kretanja vozila osiguranika tuženika, nalazilo se u predmetnom raskrižju u produžetku desne prometne trake za ravno kojom se prije sudara kretalo vozilo osiguranika tuženika dok su se ostala mjesta sudara nalazila na suprotnoj

lijevoj polovini kolnika u blizini sredine kolnika. Brzina vozila osiguranika tuženika u trenutku sudara iznosila oko 83,2 km/h, a vozila svjedoka Kasumović oko 25-30 km/h. Tehničkim putem na temelju stanja spisa nije moguće sa sigurnošću utvrditi kakvo je točno bilo stanje svjetala na semaforu tijekom predmetnog štetnog događaja. Ako je do štetnog događaja došlo na način kako to iskazuju svjedoci Ana i Ivan Čeović na listu 107 spisa, svjedokinja Štefica Štok na listu 113-114 spisa, svjedoci Benjamin i Kristijan Miklič na listovima 115-117 spisa, tužiteljica na listu 118 spisa, svjedok Antun Tin Brišar na listovima 136-137 te svjedoci Amir i Martina Kasumović na listu 137 spisa, tada je vozilo osiguranika tuženika moralo ući u predmetno raskrižje na znak crvenog svjetla za svoj smjer kretanja pa bi u takvoj varijanti ulazak vozila osiguranika tuženika u predmetno raskrižje na znak crvenog svjetla za svoj smjer kretanja bio uzrokom nastanka predmetnog štetnog događaja. Ako je do štetnog događaja došlo na način kako to iskazuje osiguranik tuženika na listu 114 spisa, tada je vozilo tužitelja moralo ući u predmetno raskrižje na znak crvenog svjetla za svoj smjer kretanja pa bi u takvoj varijanti ulazak vozila tužitelja u predmetno raskrižje na znak crvenog svjetla za svoj smjer kretanja bio uzrokom nastanka predmetnog štetnog događaja.

10. Tomu prigovara tuženik sadržajno kao u podnesku od 30. siječnja 2024. godine, prilažući nalaz i mišljenje drugoga prometnoga vještaka u ovosudnom postupku poslovni broj Pn-1806/2020 po tužbi svjedoka Antuna Tina Brišara protiv istog tuženika i još Generali osiguranja d.d, a vještak n na ročištu od 4. lipnja 2024. godine navodi da je svoj pisani nalaz i mišljenje izradio na temelju stanja spisa te provedenog očevida na mjestu štetnog događaja pri čemu je u konačnici zaključio da tehničkim putem nije bilo moguće sa sigurnošću utvrditi kakvo je točno bilo stanje svjetala na semaforu tijekom predmetnog štetnog događaja. U konačnici je ovakav zaključak i u skladu sa priloženim nalazom i mišljenjem vještaka Berislava Šimunovića prema kojem niti on nije mogao utvrditi koje vozilo ušlo u predmetno raskrižje kada je za njegov smjer kretanja bilo upaljeno crveno svjetlo. Prilikom vještačenja nije imao na raspolaganju kompletan signalni program rada semafora pa stoga na temelju relativno loše preslike dva dijagrama na listovima 13. i 14. spisa nije bilo moguće zaključivati za koji smjer kretanja se odnose pojedine faze semafora i stoga nije bilo moguće niti zaključivati o razlikama u fazama rada semafora sudionika i svjedoka u predmetnom štetnom događaju. Samo mišljenje i analiza iskaza svjedoka temeljila se na pretpostavci da se radi o simetričnom radu semafora za smjer kretanja po kolniku Branimirove ulice. Ako je za smjer kretanja po kolniku Branimirove ulice u odnosu na smjer kretanja vozila osiguranika tuženika te smjer kretanja zaustavljenih vozila svjedoka bio nesimetričan na način da je za smjer kretanja vozila osiguranika tuženika bilo duže upaljeno zeleno svjetlo u trajanju od 12 do 16 sekundi na način kako to navodi vještak Šimunović u svom nalazu, a što bi i moglo odgovarati navedenim dijagramima na listovima 13-14. spisa, tada bi svaki iskaz od navedenih svjedoka koji ukazuje na neko kraće stajanje prije samog sudara upućivao na zaključak da je vozilo osiguranika tuženika ušlo u predmetno raskrižje na znak zelenog svjetla za svoj smjer kretanja dok kod iskaza koji ukazuju na neko dulje zaustavljanje to bi onda ukazivalo na veću vjerojatnost da je osiguranik tuženika ušao u predmetno raskrižje na znak crvenog svjetla za svoj smjer kretanja. Na neko kraće zaustavljanje prije samog sudara upućivao bi iskaz svjedokinje Ane Čeović na listu 107. spisa dok iz ostalih iskaza nije moguće zaključivati koliko bi vozila svjedoka bila zaustavljena prije samog štetnog događaja. Slijedom navedenog navodi da nije

moguće sa sigurnošću zaključivati koje je vozilo ušlo u predmetno raskrižje kada je za njegov smjer kretanja bilo upaljeno crveno svjetlo s time da bi u slučaju da je podatak o radu semafora iz nalaza vještaka Berislava Šimunovića točan tada bi iskaz svjedokinje Ane Čeović na neki način bio u skladu sa iskazom osiguranika tuženika dok iz ostalih iskaza svjedoka nije moguće zaključivati o vjerojatnostima stanja svjetala na semaforu za smjerove kretanja vozila sudionika pa onda i u takvom dijelu dopunjujem svoj pisani nalaz i mišljenje. Da bi se kompletirala dokumentacija o radu predmetnog semafora u trenutku štetnog događaja potrebno je pribaviti dio dokumentacije koji prikazuje čitavo predmetno raskrižje sa semaforima koji su označeni određenim oznakama s kojima se može povezati tablični prikaz izmjene pojedinih faza kao i raspored određenih faza rada u odnosu na dane u tjednu i vrijeme ako postoji više načina rada. Na posebno pitanje pun tuženika da li iz iskaza svjedoka proizlazi da bi osiguranik tuženika ušao u predmetno raskrižje na znak crvenog svjetla navodi da niti jedan od svjedoka nije mogao vidjeti semafor u smjeru kretanja vozila osiguranika tuženika pa stoga na takav način nije mogao zaključiti o navedenom dok sami iskazi u tom smislu ne govore ništa određeno da bi osiguranik tuženika ušao u predmetno raskrižje na crveno svjetlo. Na posebno pitanje pun tuženika da analizira iskaz svjedoka Antuna Tina Brišara koji navodi da je neposredno prije sudara jedno vozilo skretalo u lijevo u Osječku ulicu navodi da bi u tom slučaju ako su semafori radili na način kako je to utvrdio vještak Berislav Šimunović to značilo da je najvjerojatnije vozilo osiguranika tuženika ušlo u predmetno raskrižje na znak zelenog svjetla za svoj smjer kretanja.

11. Nakon pribave podataka o radu semafora, vještak dopunjuje nalaz i mišljenje 27. listopada 2024. godine tako da prema naknadno dostavljenoj dokumentaciji o radu predmetnog semafora na listovima 199-200 spisa moguće je zaključiti da je u trenutku štetnog događaja predmetni semafor najvjerojatnije radio u signalnom programu P1 na listu 203 spisa. U ovom signalnom programu semafor u smjeru kretanja vozila osiguranika tuženika ima oznaku V1, a u smjeru kretanja vozila tužiteljice oznaku V3, dok u smjeru kretanja zaustavljenih vozila svjedoka ima oznaku V2. Ovakav rad predmetnog semafora isključuje mogućnost da su oba vozila mogla ući u predmetno raskrižje na znak zelenog svjetla za svoj smjer kretanja, što znači da je jedno do vozila moralo ući u predmetno raskrižje kada je za njegov smjer kretanja bilo upaljeno crveno svjetlo. Zeleno svjetlo za smjer kretanja zaustavljenih vozila svjedoka završava 11 sekundi prije kraja zelenog svjetla za smjer kretanja vozila osiguranika tuženika pa stoga praktički ostaju svi njegovi zaključci o varijantama štetnog događaja na način kako je to iskazao na raspravi od 04. lipnja 2024. godine. Osiguranik tuženika bi uspio zaustaviti svoje vozilo prije mjesta sudara s vozilom tužiteljice i do sudara s vozilom tužiteljice ne bi došlo, da se kretao brzinom manjom od $v_{1gr} = \sqrt{2 \cdot b_1 \cdot s_{1gr} + v_{g12}^2} = \sqrt{2 \cdot 4,5 \cdot 10,5 + 92} = 13,3 \text{ [m/s]}$ $V_{1gr} \approx 47,8 \text{ [km/h]}$, na što pak tužitelj iznosi svoje procjene sadržajno kao u podnesku od 12. veljače 2025. godine, a vještak na ročištu 14. listopada 2025. godine odgovara da je tužiteljica u svom podnesku temeljem određenih izračuna prikazala samo jednu od tehnički mogućih varijanti nastanka predmetnog štetnog događaja, a koju varijantu ja zbog izostanka materijalnih tragova ne može isključiti. U odnosu na utvrđenu dinamiku može se također zaključiti da do štetnog događaja ne bi došlo da se neposredno prije predmetnog štetnog događaja vozilo osiguranika tuženika kretalo brzinom do najviše 47,8 km/h pri čemu kod takve brzine ne bi došlo niti do sudara svjedoka Kasumović te posljedično i sa vozilom tužiteljice. Na upit tužiteljice navodi

da li bi do sudara došlo da se vozilo osiguranika tuženika kretalo najvećom dopuštenom brzinom od 60 km/h navodi da bi u tom slučaju došlo do sudara, samo bi intenzitet oštećenja bio manji, nego u konkretnom slučaju. Na daljnje pitanje navodim da ne može sa sigurnošću zaključiti koje vozilo je ušlo u predmetno raskrižje kroz znak crvenog svjetla za svoj smjer kretanja. Na upit tuženika navodi da je uzrok predmetnog štetnog događaja ulazak jednog od vozila u predmetno raskrižje na znak crvenog svjetla. Na daljnje pitanje koliko je dopuštena brzina kretanja na mjestu štetnog događaja navodi da ja o tome ne odgovoriti na pitanje jer u spisu nema zapisnik o očevidu.

12. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje prometnog vještaka kao stručno i obrazloženo, zasnovano na opažaju na očevidu te mjerodavnim ispravama i podacima u spisu.

13. Također je utvrđeno kao neprijeporno na istom ročištu 14. listopada 2025. godine da je brzina na mjestu štetnog događaja bila ograničena na 50 km/h. Slijedom toga je utvrđeno da se je vozio tuženikova osiguranika svjedoka Bošnjaka kretalo brzinom od oko 83,2 km/h rije sudara, a svjedok Kasumović je brzinom od oko 25-30 km/h ulazio u raskrižje s glavnom cestom te bi svjedok Bošnjak izbjegao nalet pri brzini od oko 47,8 km/h, dočim tehničkim putem nije moguće utvrditi tko je od njih dvojice imao upaljeno zeleno svjetlo na semaforu za svoj pravac kretanja te stoga sud prihvaća iskaze tužitelja i svih svjedoka osim tuženikova osiguranika kao životne i uvjerljive te ocjenjuje da je svjedok Kasumović imao upaljeno zeleno svjetlo na semaforu za svoj pravac kretanja. To neovisno o tomu što ovi svjedoci i tužitelj nisu mogli vidjeti semafor sa strane dolaska svjedoka Bošnjaka, er su oni uglavnom bila usmjereni u suprotnom pravcu kretanja ili bočno pa je logično i jasno da ne vide što pokazuje semafor tuženikovu osiguraniku, koji pak dolazi iz suprotnog smjera njima te je naravno taj semafor okrenut k njemu, a ne tužitelju i ovim svjedocima. No, s obzirom na činjenicu da svi iskazuju gotovo suglasno o tim bitnim činjenicama rad semafora za svoje pravce kretanja, logično je da je jedino svjedok Kasumović imao upaljeno zeleno svjetlo za svoj pravac kretanja, jer se je uključivao sa sporedne ceste na glavnu i to na kolnik kojim pak se je kretao svjedok Bošnjak svojim vozilom zbog čega je došlo do sijecanja pravaca kretanja ta dva vozila te potonji nije mogao imati istodobno upaljeno zeleno svjetlo za svoj pravac kretanja tj vožnju ravno glavnom cestom, jer bi u suprotnom svaki put kod takvog uključivanja sa sporedne ceste na glavnu dolazilo do sudara, a kako to isto i navodi prometni vještak.

14. Točno da je svjedokinja Ana Čević iskazala da se je vozilo kojim se je ona prevozila upravljao njen muž, svjedok Ivo Čević i da se je zaustavilo na semaforu te je nakon toga čula eksploziju nakon par sekunda, no upravo svjedok Ivo Čević iskazuje da je od zaustavljanja njegova vozila na semaforu do sudara prošlo 10-20 sekunda, što je prihvatljiv iskaz u tom dijelu budući je određeniji u tom dijelu od onoga iskaza njegove žene, jer je on bio vozač i obraćao je više pozornosti na promet, dočim je ona bila suvozač, zbog čega nije morala detaljno paziti što se događa u prometu, a očito je iz njenog iskaza da je čula prasak udarca, a ne i sam štetni događaj. Slijedom toga nije osnovan ni tuženikov prigovoru u tom dijelu da bi svjedokinja Čević djelomice svojim iskazom potvrdila iskaz svjedoka Bošnjaka da je imao upaljeno zeleno svjetlo za svoj pravac kretanja, tim više što vještak u vrijeme kad je usmeno dopunio svoje mišljenje na ročištu 4. lipnja 2024. o tom tuženikovom

prigovor nije raspolagao podacima o radu semafora pa nakon što je to učinjeno ipak ostaje kod svoje ocjene iz osnovnog mišljenja da svi svjedoci i tužitelj osim svjedoka Bošnjaka potvrđuju mogućnost da je on imao upaljeno crveno svjetlo za svoj pravac kretanja na semaforu.

15. Glede iskaza svjedoka Brišara, prometni vještak je naveo da bi svjedok Bošnjak imao upaljeno zeleno svjetlo na semaforu za svoj pravac kretanja, ako je točno što iskazuje svjedok Brišar tj da je jedno vozilo iz smjera tuženikova osiguranika skrenulo ulijevo u Osječku ulicu. No, to je vještak naveo prije pribave podataka o načinu rada semafor, nakon čega je opet ostao kod svoga osnovnom mišljenja, a k tomu ni ostali svjedoci ni tužitelj ne potvrđuju svojim iskazima ovaj dio iskaza svjedoka Brišara te je on ocijenjen u tom dijelu neuvjerljivim.

16. Slijedom toga sud ocjenjuje da je tuženikov osiguranik ušao u raskrižje kad je imao upaljeno crveno svjetlo na semaforu za svoj pravac kretanja tj. suprotno navedenima odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama, ne prihvaćajući njegovi iskaz u tom dijelu, kao ni iskaz svjedoka Brišara kao neuvjerljive i suprotne iskazima tužitelja i ostalih svjedoka, koji iskazi su pak uvjerljivi i sukladni nalazu i mišljenju prometnog vještaka u tom bitnom dijelu te je tako tuženik odgovoran na osnovi odredba čl. 1072, st. 1. Zakona o obveznim odnosima, dočim brzina kretanja vozila svjedoka Bošnjaka nije odlučan razlog nastanka štetnog događaja, premda je bila gotovo 30 km/h iznad dopuštene.

17. Nadalje su prijeporne osnova i visina tužbenog zahtjeva.

18. Liječničkim nalazom i mišljenjem od 28. siječnja 2026. godine je utvrđeno da je tužitelj u štetnom događaju zadobio natučenje leđa i ramena te trzajnu ozljedu vrata, opisuje tijek liječenja, klinički objektivno kretnje vratne kralježnice u fleksiji - ekstenziji 40-0-55/50-0-70/, u laterofleksiji desnoj lijevo 30-0-30/40-0-40, rotacija obostrano 70-0-70/90-0-90, subjektivno se žali na bolnost vratnih mišića uz napetost koja se pogoršava u prisilnim položajima kojima obavlja svoje zanimanje, učestale glavobolje i povremene vrtoglavice, potvrđuje uzročno-posljedičnu svezu između tih ozljeda i nastanka tih ozljeda te unatoč provedenoj potrebnoj terapiji su zaostale trajne posljedice zbog ograničene kretnje vratne kralježnice uzevši u obzir degenerativne promjene te poslije blažeg potresa mozga koje je opisao neurolog tijekom liječenja i to sve od 4%, koji nalaz i mišljenje je sud prihvatio kao stručno i obrazloženo, zasnovano na mjerodavnim liječničkim ispravama te kliničkom pregledu stranke.

19. Ovdje treba primijeniti odredbe čl 19, 1095. i 1100. Zakona o obveznim odnosima.

20. Kako su dakle, jaki bolovi trajali jedan dan, srednje jaki 5 dana, manji 45 dana kumulativno, jaki primarni strah je bio kratak, jači sekundarni je trajao 1 dan, srednje jaki 5 dana i kasni 40 dana kumulativno, te uzevši u obzir stupanj smanjenja od 4% njen spol i dob, rođena 1980. godine, te je po zanimanju porezna savjetnica je sud dosudio na ime povrijeđenog prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje za neimovinsku štetu 3.568,00 eura. Tuđa pomoć je trebala tužiteljici dva sata dnevno tijekom 40 dana kumulativno te bi primjenom odredbe čl. 223, st. 1. Zakona o

parničnom postupku, budući ima pravo na naknadu ove štete, visina koja se može utvrditi s nerazmjernim poteškoćama sud dosudio 400,00 eura, no kako je sama iskazala da joj nije trebala pomoć doma, to je sud odbio ovaj dio tužbenog zahtjeva.

21. Slijedom toga je prihvaćen tužbeni zahtjev za 3.568,00 eura, a odbijena je razlika do 4.645,30 eura tj. prijašnjih 35.000,00 kn ili 1.077,30 eura.

22. Glede zateznih kamata na glavnicu liječene je završeno 20. prosinca 2019. sukladno nalazu i mišljenju liječnika vještaka, odštetni zahtjev je podnesen 7. srpnja 2020. godine, a tužba 7. siječnja 2021. godine, te primjenom čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05-155/23) sud ocjenjuje da tužitelj ima pravo na ove kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tj. 7. srpnja 2020. godine, jer tuženik nije ispunio svoju obvezu, na parbeni trošak teku po odredbi čl. 151, st. 3. Zakona o parničnom postupku sve po stopi propisanoj odredbom čl. 29, st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima.

23. Na osnovi odredbe čl. 154, st. 2. Zakona o parničnom postupku, budući je tužitelj uspio s 77%, tužbenog zahtjeva, tuženik s 23%, a razlika je 54%, a kako je tuženik osporavao osnovu tužbenog zahtjeva, koju je tužitelj dokazao, to je primjenom tbr. 7, 8 i 9 OT sud tužitelju priznao trošak odvjetničkog zastupanja u cijelosti i to za odštetni zahtjev, tužbu, podnesak 25.2.2021., sve po 200,00 eura, podnesak 14.9.2021. 50,00 eura, podnesak 7.2.2024. 200,00 eura, podnesak 24.6.2024. 200,00 eura, podnesak 12.2.2025. 100,00 eura i podnesak 18.2.2025. 100,00 eura, podnesci od 8.1.2021. i 2.3.2022. nisu priznati jer je njima dostavljao dokaz o uplati, što je razvidno u e-spisu, za ročišta 21.5.2021., 1.3.2022., 8.3.2022., 13.9.2022., 15.11.2022., 14.3.2023., 19.3.2024., 4.6.2024., 13.5.2025., 14.10.2025. i 2.6.2026. te očevid po 200,00 eura, što je ukupno 3.650,00 eur, uvećano za PDV od 912,50 eur, što je 4.562,50 eur, uvećano za trošak vještačenja od 314,92 eur, 200,00 eura i 300,00 eura, pristupa vještaka od 33,18 eura i 50,00 eura, trošak dostave od 30,92 eura, i razlike predujma od 59,56 eura, što je 5.551,08 eura, uvećano sudsku pristojbu na tužbu 46,45 eura i presudu 94,23 eura, što je ukupno 5.691,76 eur.

U Zagrebu, dana 10. srpnja 2026. godine

Sudac
Nikola Raguz

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od uručenja prijepisa. Žalba se podnosi putem ovoga suda.

DNA:

- opunomoćenku

Broj zapisa: **9-3088a-7dc12**

Kontrolni broj: **02a28-11c68-53f74**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.